

(le), зачто-то го съжялявамъ отъ все срьдце. — Грыжите ли ся за книж-тж, кож-то ви заяхъ? — Грыжж ся за неж. — Погрыжвате ли ся (voulez-vous...) за дрехы-ты ми? — Погрыжвамъ ся за тѣхъ. — Кой ще ся погрыжи за слугж-тж ми? — Гостопріемникъ-тъ не ся погрыжи за него. — Връгате ли си шипж-тж? — Не ъж връгате зачто-то ми лѣга за чудо. — Продава ли пріятель ви дрехж-т. си? — Не ъж продава, зачто-то му лѣга прѣзрядно (extrêmement bien). — Кой развали книж-тж ми? — Никой не ъж е развалилъ, зачто никой не смѣя да ъж досѣгне (le toucher).

Край

на прѣж-шж часъ.

